

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการให้การศึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตาม ทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน ในโรงไฟฟ้า เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research Design) ประเภทสองตัวประกอบ แบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ (Two - Factor Experiment with Repeated Measures on One Factor) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาของการทดลองที่มีต่อ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้า เพื่อเปรียบเทียบระดับของ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การศึกษาราย บุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์กับผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้า ที่ปฏิบัติงานตามปกติในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล และ เพื่อเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าภายใน กลุ่มที่ได้รับการให้การศึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผล กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากผู้ปฏิบัติงานฝ่ายเดินเครื่องและ ฝ่ายบำรุงรักษาของโรงไฟฟ้าบีแอลซีพี ที่มีคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่ำกว่า 151.26 คะแนน ซึ่งวัดจากแบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานใน โรงไฟฟ้าที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีความสมัครใจและความพร้อมในการเข้าร่วมโปรแกรมการให้ การศึกษา จำนวน 32 คน นำมาสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 16 คน และ สุ่มตัวอย่างอย่างง่ายซ้ำอีกครั้งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการให้การศึกษาราย บุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ ตาม โปรแกรมที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คนละ 10 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลาติดต่อกัน 10 สัปดาห์ และวัดคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล จากนั้น นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปร ระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Oneway ANOVA Repeated - Measures Analysis of Variance: One between - Subjects Variable and One within - Subjects Variable) และทดสอบ ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการแบบ นิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method)

สมมติฐานของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง
2. ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การศึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ มีคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานระยะหลังการทดลองสูงกว่าผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ปฏิบัติงานตามปกติ
3. ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การศึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ มีคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานระยะติดตามผลสูงกว่าผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ปฏิบัติงานตามปกติ
4. ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การศึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ มีคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง
5. ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การศึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ มีคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง
6. ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การศึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ มีคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานระยะติดตามผลและระยะหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การศึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์มีคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระยะหลังการทดลองสูงกว่าผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ปฏิบัติงานตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การศึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์มีคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระยะติดตามผลสูงกว่าผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ปฏิบัติงานตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การศึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์มีคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์มีคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์มีคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานระยะติดตามผลและระยะหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ที่มีต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้า เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ซึ่งมีประเด็นอภิปรายในแต่ละข้อ ดังต่อไปนี้

1. การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวคือ ในระยะก่อนการทดลอง ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์และผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ปฏิบัติงานตามปกติ มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่าผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ปฏิบัติงานตามปกติ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสม คือ คนละ 10 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลาติดต่อกัน 10 สัปดาห์ จนทำให้เกิดการเรียนรู้และตระหนักถึงผลกระทบเชิงลบระยะยาวที่ไม่แน่นอนของการมีพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงาน คือ อุบัติเหตุที่ทำให้ตนเองและผู้เกี่ยวข้องต้องประสบกับความยากลำบากในชีวิต ความตระหนักต่อผลกระทบเชิงลบระยะยาวที่ไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นนั้นส่งผลให้ผู้รับการปรึกษาเกิดความหนักแน่นและมีความมุ่งมั่นในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานจนกระทั่งเปลี่ยนไปเป็นพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานได้ การนำตัวแบบวิถีทัศนสถานการณ์สมมติต่าง ๆ ประกอบเทคนิคการวิเคราะห์พฤติกรรมตามแบบจำลองของพฤติกรรม (ABC Model) มาให้ผู้รับการปรึกษาเรียนรู้และฝึกฝน ทำให้เกิดการเรียนรู้และตระหนักถึงอิทธิพลของผลกระทบเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอนที่ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงาน และเป็นการช่วยเหลือให้ผู้รับการปรึกษาสามารถหาวิธีการจัดการกับผลกระทบเชิงบวก

ระยะสั้นที่แน่นอนที่เป็นผลกรรมของพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานที่ทำให้พฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานของตนดำรงอยู่อย่างต่อเนื่อง การใช้เทคนิคตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ เช่น การจัดการเงื่อนไขผลกรรม (Contingency Management) การควบคุมตนเอง (Self Control) เป็นต้น และทักษะการให้การปรึกษารายบุคคลเบื้องต้น ทำให้ผู้รับการปรึกษาสามารถดำรงความหนักแน่น มีพลังใจและความมุ่งมั่นในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานของตนอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าระยะเวลาผ่านไปจนถึงระยะติดตามผล การพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องส่งผลให้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระยะติดตามผลไม่แตกต่างไปจากระยะหลังการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามที่สกินเนอร์ (Skinner, 1938-1953 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2550) กล่าวว่าพฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมของบุคคล และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของบุคคลจะแปรเปลี่ยนไปเนื่องมาจากผลกรรมที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมนั้น (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2550, หน้า 33) และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาความสามารถของตนเองและกิจกรรมเครือข่ายที่ต่อพฤติกรรมการปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานผลิตบริษัทโดกิ้นอินดัสทรีส์ (ประเทศไทย) จำกัด ของทิพวรรณ รอรุ่ง (2547) พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ผู้วิจัยในฐานะของผู้ให้การปรึกษาสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงความคิดและความรู้สึกที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงานของผู้รับการปรึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกตามระยะเวลาของการให้การปรึกษา ในการให้การปรึกษารั้งที่ 4 ผู้รับการปรึกษาบางคนแสดงความคิดและความรู้สึกต่อความปลอดภัยในการทำงานทางลบอย่างชัดเจน เช่น มองว่าเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุความรับผิดชอบของบริษัท เป็นเรื่องไกลตัว หรือเป็นเรื่องของโชคชะตาที่ไม่สามารถป้องกันได้ เป็นต้น แต่เมื่อผ่านการรับการให้การปรึกษา รั้งที่ 6 ไปแล้ว ผู้รับการปรึกษาแสดงให้เห็นว่ามีความคิดและความรู้สึกต่อความปลอดภัยในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปในทางบวก เช่น เห็นว่าการทำงานตามขั้นตอนไม่ได้ทำให้ตนเองทำงานช้าลง แต่กลับรู้สึกว่ามีความปลอดภัยมากขึ้นหรือบางคนที่มีความรู้สึกที่ตนเองทำงานสบายใจมากขึ้นเมื่อปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านความปลอดภัยอย่างถูกต้อง เป็นต้น และในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้รับการปรึกษาแต่ละคนที่ได้จากการนำวิธีการจัดการกับสิ่งเร้าที่เรียนรู้ไปปฏิบัติในการทำงานจริงแสดงให้เห็นว่า ผู้รับการปรึกษาแต่ละคนสามารถประยุกต์วิธีการจัดการกับผลกระทบเชิงลบระยะสั้นที่แน่นอนที่เกิดจากการมีพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานอย่างเหมาะสมเป็นไปตามสภาพการทำงานจริง เช่น มีการประเมินความเสี่ยงก่อนเริ่มการทำงานและขณะทำงาน หรือมีการสื่อสารกับหัวหน้างานถึง

สภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยที่เกิดขึ้นจากงานที่ได้รับมอบหมายอย่างตรงไปตรงมา เป็นต้น และจากกราฟแสดงการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานที่ใช้ประกอบการให้การปรึกษา แสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้รับการปรึกษามีความคิดและความรู้สึกต่อการทำงานอย่างปลอดภัยในทางบวก ซึ่งเพิ่มขึ้นตามจำนวนครั้งของการให้การปรึกษาที่เพิ่มขึ้นแล้ว จะทำให้พฤติกรรมความปลอดภัยภายนอกในการทำงานมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลองมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน แสดงว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

2. ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่าผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ปฏิบัติงานตามปกติ ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และ 3 ทั้งนี้เนื่องจากโปรแกรมการปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ที่นำมาใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าประกอบด้วยการใช้ทักษะการให้การปรึกษารายบุคคลเบื้องต้นต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง การตั้งคำถาม การสะท้อน การทำให้กระจ่าง การตีความ การให้ข้อมูล การให้กำลังใจ การให้ข้อเสนอแนะ การสรุปประเด็น เป็นต้น ทำให้ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์เรียนรู้ผลกระทบเชิงลบระยะยาวที่ไม่แน่นอน (ผลกระทบของอุบัติเหตุ) ที่เกิดจากพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงาน และเกิดการตระหนักถึงผลกระทบของอุบัติเหตุที่มีต่อตนเองและผู้เกี่ยวข้องอย่างมากมาย เมื่อผู้รับการปรึกษาที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ตระหนักถึงผลกระทบของการเกิดอุบัติเหตุที่มีต่อตนเองและผู้เกี่ยวข้องแล้ว ทำให้เกิดความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานของตนเอง การใช้เทคนิคของวิธีการจัดการเงื่อนไขผลกระทบ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ คือ การทำสัญญาเงื่อนไข และการให้ผู้รับการปรึกษาทบทวนคำสัญญาในทุก ๆ ครั้งของการให้การปรึกษาทำให้ผู้รับการปรึกษาเกิดความผูกพันกับความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานให้เกิดขึ้นตามสัญญาอย่างต่อเนื่อง การใช้เทคนิคอีกอย่างตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ คือ การวิเคราะห์พฤติกรรมตามแบบจำลองของพฤติกรรม (ABC Model) และการใช้ทักษะการให้การปรึกษารายบุคคลเบื้องต้น ทำให้ผู้รับการปรึกษาได้เรียนรู้และเข้าใจอิทธิพลของผลกระทบเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอนที่เป็นสิ่งเร้าที่ส่งเสริมให้ผู้รับการปรึกษามีพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงาน และมีความตระหนักถึงการดำรงอยู่ของวงจรพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานที่เกิดจากการเสริมแรงของผลกระทบที่เป็นผลกระทบเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอนของตน

ส่วนการนำเทคนิคตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ คือ การควบคุมตนเอง และการจัดการเงื่อนไข ผลกรรมที่นำการเสริมแรงด้วยตัวเสริมแรงทางสังคมมาใช้ในการให้การศึกษาทำให้ผู้รับการปรึกษา เรียนรู้และฝึกฝนทักษะวิธีการจัดการกับอิทธิพลของผลกรรมเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอนที่เป็นสิ่งเร้า ที่ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานตามสถานการณ์สมมติต่าง ๆ ภายใต้อ สภาพแวดล้อมของการให้การศึกษา และนำวิธีการจัดการกับอิทธิพลของสิ่งเร้าตามสถานการณ์ สมมติที่ได้เรียนรู้และฝึกฝนดังกล่าวไปปฏิบัติในสภาพการทำงานจริง รวมถึงการนำประสบการณ์ ที่เกิดจากการใช้วิธีการจัดการกับอิทธิพลของผลกรรมเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอนที่เป็นสิ่งเร้าใน สภาพการทำงานจริงมาพูดคุยแลกเปลี่ยนทำให้เกิดการเรียนรู้วิธีการจัดการกับผลกรรมดังกล่าว ที่เหมาะสมขึ้น นอกจากนี้การนำวิธีทัศนัยตัวแบบประกอบการวิเคราะห์พฤติกรรมตามแบบจำลอง ของพฤติกรรม มาใช้เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาเปรียบเทียบผลกรรมเชิงลบระยะยาวที่ไม่แน่นอนกับ ผลกรรมเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอนที่ได้รับจากการมีพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงาน เป็นการส่งเสริมให้ผู้รับการปรึกษาได้มองเห็นสิ่งเร้าที่มากกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยใน การทำงานและค้นหาวิธีการจัดการกับสิ่งเร้าดังกล่าวจากมุมมองของผู้สังเกตการณ์ที่ไม่ใช่ผู้กระทำ พฤติกรรม เมื่อผู้รับการปรึกษาได้รับการปรึกษาตามโปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคล แบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงานจนครบตามที่กำหนดแล้วเกิดความตระหนักถึงผลกรรมเชิงลบระยะยาวที่ไม่แน่นอน คือ ผลกระทบของอุบัติเหตุและการบาดเจ็บ รวมถึงเข้าใจวงจรการดำรงอยู่ของพฤติกรรมที่ ไม่ปลอดภัยในการทำงานที่เกิดจากอิทธิพลของผลกรรมเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอนที่ทำให้ตน ละเลยผลกรรมเชิงลบระยะยาวที่ไม่แน่นอนไป ทำให้ผู้รับการปรึกษามีความพยายามที่จะพัฒนา พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของตนเองตามกระบวนการที่ได้เรียนรู้จากการให้การศึกษา อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะแตกต่างจากผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ปฏิบัติงานตามปกติแต่ไม่ได้รับการเรียนรู้ และฝึกฝนทักษะตามโปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎี การเรียนรู้ของสกินเนอร์ ทำให้ไม่มีโอกาสที่จะเรียนรู้และพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ตามแนวทางที่เหมาะสม จึงทำให้คงมีพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานอยู่ ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงาน ในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่าผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ปฏิบัติงานตามปกติ ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานข้อที่ 2 และข้อ 3 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยเรื่องผลการให้การศึกษาเป็นรายบุคคล ตามทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมที่มีต่อพฤติกรรมการควบคุมตนเอง เพื่อลดน้ำหนักของ วัฏร่น โรคอ้วน ของ มนัญญา ประเสริฐสรรพ (2548) พบว่า วัฏร่น โรคอ้วนในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรม

การควบคุมตนเองเพื่อลดน้ำหนักดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยเรื่องเปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาความสามารถของตนเองและกิจกรรมคลายที่ต่อพฤติกรรมการปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานผลิตบริษัทไดกิ้นอินดัสทรีส์ (ประเทศไทย) จำกัด ของทิพวรรณ รอรั้ง (2547) พบว่าพนักงานที่ได้รับโปรแกรมพัฒนาความสามารถของตนเองโดยใช้ตัวแบบจากวิทัศน์และภาพการ์ตูนมาเป็นสื่อเพื่อกระตุ้นให้พนักงานเกิดการรับรู้และพัฒนาความสามารถของตนเอง และพนักงานที่ได้รับการฝึกกิจกรรม คลาย ที่โดยการให้พนักงานค้นหาอันตรายจากรูปภาพจำลองเหตุการณ์อุบัติเหตุและรูปภาพการ์ตูนของวิธีการปฏิบัติงานเพื่อหาวิธีการป้องกันอันตรายดังกล่าว ทำให้พนักงานที่ได้รับ โปรแกรมพัฒนาความสามารถของตนเอง และพนักงานที่ได้รับการฝึกกิจกรรม คลาย ที่ มีพฤติกรรมการปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงานระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ผู้วิจัยในฐานะผู้ให้การศึกษาพบว่า จากกราฟการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานที่ใช้ประกอบการให้การศึกษาแสดงให้เห็นการพัฒนาของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานที่เพิ่มขึ้นของผู้รับการศึกษามากกว่าการให้การศึกษา ซึ่งการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเกิดขึ้นใน 2 ลักษณะ คือ ผู้รับการศึกษามีการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยภายนอกในการทำงานก่อนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมภายในในการทำงาน แต่ส่วนใหญ่ผู้รับการศึกษามีพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยภายในในการทำงานก่อนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยภายนอกในการทำงาน เช่น การยอมรับว่าการประเมินความเสี่ยงก่อนการทำงาน ทำให้ตนเองปลอดภัยขึ้นนำไปสู่การประเมินความเสี่ยงก่อนการทำงาน ความคิดที่เปลี่ยนไปว่าการทำงานตามขั้นตอนการทำงานไม่ได้ทำให้งานเสร็จช้าลงไปจนเสียหายจึงยอมทำตามขั้นตอนการทำงานที่ถูกต้อง หรือการเกิดการตระหนักรู้สีกว่าสภาพการทำงานก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของสุขภาพแล้วทำให้สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคล เป็นต้น

สรุปจากที่กล่าวมาได้ว่าผู้ปฏิบัติงานใน โรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การศึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่าผู้ปฏิบัติงานใน โรงไฟฟ้าที่ปฏิบัติงานตามปกติ

3. ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การศึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 และข้อ 5 ทั้งนี้เนื่องจากโปรแกรมการศึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ที่นำมาใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าประกอบด้วยขั้นตอนการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้การศึกษา

กับผู้รับการปรึกษาจำนวน 2 ครั้ง คือ การให้การปรึกษารั้งที่ 1 และ 2 ทำให้ผู้รับการปรึกษามีความคุ้นเคย รู้สึกไว้วางใจเชื่อใจผู้ให้การปรึกษาและพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานไปสู่พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน การตรวจสอบระดับความต้องการการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในการให้การปรึกษารั้งที่ 3 ทำให้ผู้ให้การปรึกษามีข้อมูลเบื้องต้นที่เป็นประโยชน์ในการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์อย่างเหมาะสมสำหรับผู้รับการปรึกษาแต่ละคน การใช้ทักษะการให้การปรึกษารายบุคคลเบื้องต้นทำให้ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์เรียนรู้และตระหนักถึงผลกระทบเชิงลบระยะยาวที่ไม่แน่นอนของพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานที่เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุจากการทำงานจนมีผลกระทบต่อตนเองและผู้เกี่ยวข้องอย่างมากมาย ทำให้ผู้รับการปรึกษาเกิดความตั้งใจและมุ่งมั่นที่จะแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานของตนเอง การใช้เทคนิคตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ในการให้การปรึกษารั้งที่ 4 คือ วิธีการจัดการเงื่อนไขผลกระทบและการให้ผู้รับการปรึกษาทบทวนคำสัญญาทุกครั้งของการให้การปรึกษาทำให้ผู้รับการปรึกษาเกิดความผูกพันกับความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานให้เกิดขึ้นตามสัญญาอย่างต่อเนื่อง ในการให้การปรึกษารั้งที่ 5 มีการใช้เทคนิคการวิเคราะห์พฤติกรรมตามแบบจำลองของพฤติกรรมและทักษะการให้การปรึกษารายบุคคลเบื้องต้น ทำให้ผู้รับการปรึกษาได้เรียนรู้อิทธิพลของผลกระทบเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอนและตระหนักถึงการดำรงอยู่ของพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานที่เกิดจากการเสริมแรงของผลกระทบเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอน สำหรับการให้การปรึกษารั้งที่ 6-9 การใช้เทคนิคตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ คือ การจัดการเงื่อนไขผลกระทบ การควบคุมตนเอง และการใช้ชีวิตทัศนสถานการณ์สมมติประกอบการวิเคราะห์พฤติกรรมตามแบบจำลองพฤติกรรม ทำให้ผู้รับการปรึกษาสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของผลกระทบเชิงลบระยะยาวที่ไม่แน่นอนกับผลกระทบเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอนที่ได้รับจากการมีพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงาน การให้ผู้รับการปรึกษาเรียนรู้และฝึกฝนทักษะวิธีการจัดการกับอิทธิพลของผลกระทบเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอนที่เป็นสิ่งเร้าที่ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานจากสถานการณ์สมมติต่างๆ ภายใต้สภาพแวดล้อมของการให้การปรึกษาทำให้ผู้รับการปรึกษาสามารถนำวิธีการจัดการกับอิทธิพลของสิ่งเร้าที่ได้เรียนรู้และฝึกฝนไปปฏิบัติในสภาพการทำงานจริง นอกจากนี้การนำเสนอประสบการณ์ที่เกิดจากการใช้วิธีการจัดการกับอิทธิพลของผลกระทบเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอนที่เป็นสิ่งเร้าในสภาพการทำงานจริงมาพูดคุยแลกเปลี่ยนทำให้ผู้รับการปรึกษาค้นพบวิธีการจัดการกับอิทธิพลของสิ่งเร้าที่เหมาะสมมากขึ้น รวมทั้งเกิดความหนักแน่นและมุ่งมั่นในแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานให้เป็นพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ส่วนการให้การปรึกษาครั้งที่ 10 ทำให้ผู้รับการปรึกษาระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงานอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การปรึกษา รายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์มีพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 และ 5 ซึ่งสอดคล้องกับและการศึกษาของ วอเตอร์และดันแคน (Waters & Duncan, 2001) ที่ศึกษาผลของการเปลี่ยนพฤติกรรมโดยทฤษฎี การเสริมแรงเพื่อส่งเสริมให้คนงานมีพฤติกรรมความปลอดภัยเพิ่มขึ้น โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ พฤติกรรมเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการทำงานด้วยการใช้ Checklist การบันทึกพฤติกรรมที่ปลอดภัยและ พฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยเพื่อใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการเสริมแรงแก่คนงานซึ่งเป็นการเพิ่ม พฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย และนำไปสู่การพัฒนาการมีส่วนร่วมของคนงานอย่างต่อเนื่อง และส่งผลให้มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นน้อยลง การศึกษาเรื่องผลของการให้คำปรึกษารายบุคคลแบบ พฤติกรรมนิยมที่มีต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของผู้ถูกคุมประพฤติ สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัด สุพรรณบุรี ของอิศรินทร์ ปัญญาพิวงษ์ (2537) พบว่าผู้ถูกคุมประพฤติที่ได้รับการให้การปรึกษา รายบุคคลแบบทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ลดลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 การศึกษาเรื่องการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อสุขภาพของ สตรีวัยทอง บ้านโนนสมอ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ของ นฤมล เอื้อพงษ์ธร (2546) พบว่า สตรีวัยทอง บ้านโนนสมอ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิที่ได้รับการให้การปรึกษา กลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมีพฤติกรรมสุขภาพดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ การศึกษาเรื่องผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อลดพฤติกรรมการพูด ที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านนางเม้ง สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ของ ศรีประไพ บุญเสนา.(2543) พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม ตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มีพฤติกรรมการพูดที่ไม่เหมาะสมลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ผู้วิจัยในฐานะผู้ให้การปรึกษาพบว่า การให้การปรึกษาครั้งที่ 1-3 ผู้รับการปรึกษาบางคน ไม่ได้มีความตระหนักถึงผลกระทบของอุบัติเหตุและการบาดเจ็บมากนัก โดยมองเห็นว่าเป็นเรื่อง ไกลตัว ไม่น่าจะเกิดขึ้นกับตนเอง หรือมองว่าความปลอดภัยในการทำงานเป็นอุปสรรคต่อการทำงาน ด้วยซ้ำ แต่เมื่อผ่านการให้การปรึกษาครั้งที่ 4 ไปแล้ว ผู้รับการปรึกษากลุ่มดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า มีความตระหนักถึงผลกระทบจากอุบัติเหตุ ยอมรับว่าพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ตนเองสามารถบรรลุเป้าหมายในชีวิต ทำให้มีความมุ่งมั่นในการพัฒนา พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของตน การให้การปรึกษาครั้งที่ 5-9 พบว่าผู้รับการปรึกษา แสดงให้เห็นว่าแต่ละคนมีสิ่งเร้าที่เป็นเงื่อนไขให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงาน

ที่แตกต่างกัน เช่น เจตคติของตนเอง บรรยากาศของการทำงานที่เร่งรีบ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน เป็นต้น การวิเคราะห์พฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานของ ตัวแบบวิดิทัศน์ ทำให้ผู้รับการปรึกษาเกิดมุมมองที่มีต่อสิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัย ในการทำงานแตกต่างออกไปจากเดิม ทำให้เกิดการเรียนรู้จนมีวิธีการจัดการกับสิ่งเร้าที่ก่อให้เกิด พฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานเป็นของตนเอง เช่น การยอมที่จะให้งานเสร็จช้าลงไปเพื่อให้ มีความปลอดภัยมากขึ้น กล้าที่จะปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงงานที่มีสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย เป็นต้น และจากผลการสัมภาษณ์หัวหน้างานของผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคล แบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ซึ่งมีคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยใน การทำงานสูงสุดอันดับที่ 1 และ 2 จำนวน 2 คน และต่ำสุดอันดับที่ 1 และ 2 จำนวน 2 คน รวม 4 คน พบว่าในสภาพการทำงานจริงนั้น ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบ พฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงขึ้น สรุปจากที่กล่าวมาได้ว่าผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคล แบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

4. ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตาม ทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ มีคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานระยะติดตามผล และระยะหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตาม ทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ได้เรียนรู้และฝึกฝนทักษะเทคนิคตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ คือ การวิเคราะห์พฤติกรรมตามแบบจำลองพฤติกรรม และการจัดการเงื่อนไขผลกระทบ ทำให้เกิด รับรู้และตระหนักถึงผลกระทบเชิงลบระยะยาวที่ไม่แน่นอนของการทำงานด้วยพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัย ในการทำงานที่เป็นปัจจัยหลักของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและ ผู้เกี่ยวข้องอย่างมากมาย ทำให้ผู้รับการปรึกษาเกิดความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงานของตนอย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้และฝึกฝนทักษะวิธีการจัดการผลกระทบเชิงลบระยะสั้น ที่แน่นอนด้วยเทคนิคการควบคุมตนเองตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ ทำให้ผู้รับการปรึกษา สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้และทักษะที่ได้รับจากการให้การปรึกษาไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงานในสภาพการทำงานจริงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้า ที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ มีพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงานระยะติดตามผลและระยะหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องเปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาความสามารถ

ของตนเองและกิจกรรมเครือข่ายที่ต่อพฤติกรรมการปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงานของ พนักงานผลิตบริษัท ไคกินอินดัสทรีส์ (ประเทศไทย) จำกัด ของทิพวรรณ รอรั้ง (2547) พบว่า พนักงานที่ได้รับ โปรแกรมพัฒนาความสามารถของตนเอง โดยการใช้ตัวแบบจากวิดิทัศน์และ ภาพการ์ตูนมาเป็นสื่อเพื่อกระตุ้นให้พนักงานเกิดการรับรู้และพัฒนาความสามารถของตนเอง และ พนักงานที่ได้รับการฝึกกิจกรรมเครือข่ายที่ โดยการให้พนักงานค้นหาอันตรายจากรูปภาพจำลอง เหตุการณ์อุบัติเหตุและรูปภาพการ์ตูนของวิธีการปฏิบัติงานเพื่อหาวิธีการป้องกันอันตรายดังกล่าว มีพฤติกรรมการปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงานระยะติดตามผลและหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยในฐานะผู้ให้การศึกษาพบว่าผู้รับการศึกษามองคนแสดงให้เห็นว่า นอกจากจะคำนึงถึงความปลอดภัยในการทำงานของตนเองแล้ว ยังคำนึงถึงความปลอดภัยของ เพื่อนร่วมงานอีกด้วย มีการพูดคุยชักชวนเพื่อนร่วมงานให้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการ ทำงานด้วยความปลอดภัย

สรุปจากที่กล่าวมาได้ว่าผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้รับการให้การศึกษาบุคคล แบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ในสภาพการปัจจุบัน ความปลอดภัยในการทำงานมีความสำคัญมาก เนื่องจากจะทำให้ เราทำงานอย่างมีความสุขทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เพราะถ้าทำงานอย่างปลอดภัยแล้วจะทำให้ ไม่ประสบอันตรายเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ไม่เป็นโรคจากการประกอบอาชีพหรือโรคที่เกี่ยวข้องเนื่อง จากการทำงาน สุขภาพจิตดีมีความมุ่งมั่นในการทำงาน รวมทั้งยังส่งผลถึงประสิทธิภาพในการทำงาน ให้ได้ผลดียิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก จากผลการสำรวจพบว่าบุคคลที่ได้รับอันตรายจากการทำงานส่วนใหญ่ มักขาดความเอาใจใส่ในเรื่องความปลอดภัย จึงก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย ชีวิตของตนเอง เพื่อนร่วมงานและทรัพย์สิน ดังนั้น เราจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจ และปฏิบัติตามหลักความปลอดภัย โดยเคร่งครัด แล้วจะปลอดภัยจากอันตรายหรืออุบัติเหตุต่าง ๆ

การเกิดอุบัติเหตุขึ้นแต่ละครั้งย่อมหมายถึงการสูญเสีย เช่น การสูญเสียเงิน สูญเสียเวลา อย่างไม่รู้ที่ใด คงไม่มีใครปรารถนาจะให้มียุบัติเหตุเกิดขึ้น การทำงานในชีวิตประจำวันของคนเรานั้น จะต้องสัมผัสสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันไป ทำให้แต่ละคนได้รับพิษภัย และเกิดโรคอันเนื่องมาจากการ ทำงานแตกต่างกันไปตามสภาพในหน้าที่ของแต่ละคน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง มีวิธีการเสริมสร้างความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้โปรแกรม

การให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าไปเป็นพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเป็นวิธีการเสริมสร้างความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า มีผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าบีแอลซีพี จำนวน 4 คนที่มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานค่อนข้างต่ำและสมัครใจในการเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน แต่ถูกสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายออกไป ต้องการการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานให้มีมากขึ้น นอกจากนี้ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ควรนำโปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ไปประยุกต์ใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานที่ทำให้ทุกคนในที่ทำงานได้ร่วมมือ ร่วมใจ สร้างพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยเริ่มจากตัวเองก่อน แล้วค่อย ๆ เพิ่มไปเป็นแผนก ฝ่าย องค์กร เมื่อทุกองค์กรพร้อมใจกัน สังคมที่เราอยู่ทุกวันนี้ก็จะอยู่ได้อย่างมีความสุขความเจริญต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น พนักงานของโรงงานปิโตรเคมี โรงงานปูนซิเมนต์ โรงงานผลิตเหล็ก หรือหน่วยงานราชการ เป็นต้น เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานให้เหมาะสม
2. ควรมีการศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานลักษณะอื่น ๆ เช่น งานการจราจร งานก่อสร้าง งานที่มีความเสี่ยงสูง เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคล เพื่อเปลี่ยนแปลงเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ในภาคอุตสาหกรรม